

Handlarna hade

par i staden ett par till.

Det var alltid ett kostall i de stora husen. De släppte ut dem på Roängen ut på sega. De hämtade dem varje kväll. Där Munkhol. biografen ligger nu var en stor ladugård. Där gick vi och hämta mjölk. Där hade vi par på Kommandantsängen. Där gick två par stallet också. De hade kostall där när på stallet. Det var färgar som gick och vaktade dem. Så sprang kor och färgarna sprang efter och färgkonstaplarna efter dem. Det var de som hade små par på Preleäng? vid Simolavägen.

✓ Kinsberg och Linnharm
hade de givna.

Davidshall var en stor
frändgård som gick ända fram
till Rocknuss verkstad.

De hade sin förs. 1871 blev
det förbrändt. De hade i regel
lyggt ett vinnahus av trä. Minna
föreläsare hade giss i Gönegatan.
Slaktade gjorde folk själva min
på gårdarna.

Gårdsjordarna.

Östra Haklens gårds-
jordar var omvärdet utåt Legerå.

All jord runt om staden
läg förs för försök. Carl K. som
kom till Malmö efter att skane
blivit tvunget, tyckte, att detta
var en skam. Han förigade fol-
ket som hade hus i staden att
odla jorden. Så byggde de hus
på gårdsjordarna. En del bodde
själva där ute. Lönliga byggde ut
mei hus i staden.

Huset vid gamla Grön-
gatan hade gårdsjordar utåt Legerå.
Längs efter Porinchobusvägen var
det gårdsjordar, som tillhörde hu-

sen omkring Södergatan och Nygatan. Litet överallt hade de sina villor stående. Alla köpmännen hade sina gårdar och jord. Læfij hade sin villa vid Rönneholmsvägen. Gårdsghet hade han vid Nygatan. Om somrarna bodde de inte i villorna och hördes om dagarna med sina charabanger.

Brandkåren.

När det var eldsvår, klämtade de i Petri. De slog jorik flara slag, så klämtade de för vädlestäcken. En fimm-stigare gick omkring i gatorna och slog likadant för vädlestäcken. Det var ett slag för norr. Klämtningen upphörde när det blev felför. Vakterna i byskötivet hade tor. Det var ett par skomakare som satt där. De hade sin verkstad därnär.

De anhöllde sig frivilligt till brandkåren. Stälpojarna hade hundra bebor om aiel. Ett par vakter, som gick på brand-

stationens hael och ror. De hael
de spunkens iel hamnen. Pil-
dammarna. Rönneholmsvägen
och Rönnebergstäckan. I mörka
nätter kom de första anskun-
terna. Brandstationen var i Dalt
gatorna. De hael vanliga
männor. De som hael hästar
var skyldiga att köra vatten
dit där det brann. De hael
lunnar och hälle i en bäck
som de pumpade i hem. De
gamla användes första gången 1870.
Det var när färgelock brann.
Då blev två i halsstagna. De en
skorstens föll och på stegen.
Den första farla brand-
karen var i Rönneberg.

Lysimbravinnig.

De fick alldeles mät-
gordning, sprit, här de förirade
lysvin på fabriksena. Det fick
någon far vara med om. Han
var korskörare.

Spilavinnig fick de be-
tala extra för. Det hade bara de
sittat.

Lidningar.

De fick pennmusea på lidningar. Så var där flera som tjänade ut. Hos dem fick de god och härlig. Så var där pojkar, som gick och sålde. Det var tyskspråkiga Svällporten, Malmö, Nya Allhandla, Malmö Handels och Sjöfartstidning, Gamla, Franska Dagbladet, Franska Nyheter. De hade inte lidning jämt utan köpte, där det var något väskligt de ville ha såla på. Vi bodde i samma hus som en som tjänade ut. När det blev någon lidning önskar vi den.

Sandgravarne.

Sandgravarna hade
en båt. Så hade de liksom en kko-
akstapffa. Det var där Nyhanssen
är nu. De hade segelbarkar. Det
var två män i båten. De sålde
samma lassar, det var mest till
hökarna, men de skickade ut
till bonden också. Hökarna hade
sagt att sälja för de oie karnan.
De hade jörlgole då, som skulle son-
das.

Regelbåtar gick genom ham-
nen längs efter hamnen, och den
var vängbevar, fram till Drötknig.

förget. Där var hamnen. De lorrade
spannmål där. På hörnet av
Görnegatan och Trädgårdsgatan var
en ankrarn. Klet Mollervägen var
också en ankrarn. Det var den
första ankrarnen. Den byggdes för
min tid.

Skogen hade trädgård som
säckte ända fram till Görnegatan.
Skog var grovhandlare. Han hand-
lade med allting, spannmål,
järn, stenkol. Snedde kom vi från
tomhet och köpte järn. Samlanka-
se sålde sin spannmål där. Han
sålde den till ankrarnen — Peder
hade sitt från Helsing till Gaioli kyrka.

ACC. N:R M. 11171

: 11

För iakttagelse det var ett
konstruktivt körde bönerna i på
gårdens och sålde sina varor

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1787

Fjärde onsdagen i var må-
nad var det marknad på Gustav-
Adolfs torg. De sålde allmog. Land
böarna kom vi och höll med sina
saker. Tivallum som skulle säljas
stod länge efter kyrkogården.

Färskilt onsdagar och tår-
dagar var det värfullt på Håtor-
get, där det var torghandel.

Malmgristens byggen
köpte man järn, när man skul-
de baka.

Ulla
M. 161

Lois fick finarna mulla
till staden från Linnhagens och stå
på fisktorget mitt på Florningsgatan.
De fick hålla till hyrorna på gatan.
Matrosfiskarna stod på förläp-
pningen medanför. De fick komma
ändå in med små båtar. - Se-
den blev det jämnväg till Linnhagen
& första klotet fick man attå.
Annars fick man stå. Tagnarna
var avdelade med järnstänger som
man fick hålla i. De tog sina
mullbåtar på tåget. Tåget halle-
des "sillatåget".

Fängelset.

Arvåringsplats
var inne på Hottgården. Begrav-
ningsplats för fängarna var inte
på Kirsbergs backar. Husarna och
spelspillningarna begravdes också
där.

Alla som hade en fyra
år fängelse skulle sitta på gät-
ta stället. Andra satt på fängelset
på andra sidan vallgravarna.

Fängarna hade arbete
huvudsakligen i textilfabrik.

När vi var barn, var det
det roligaste vi visste, när fängar-
na kom. Då skulle vi ner och
se. De kom på torsdagskväl-

larna. Innom fäget fanns hördas
de i fägragnar hela vägen.
Fägragnarna var höga, som
brunnar utan förstet.

Arbetsmännarna, de som var
på arbetshuset på Västergatan, fick
sova på alla platser, som stå'n
äggde. De hördas ut med del i
Svinnhamnsvägen och bade del i
sjön där. De som scidde om fas-
tigheten fick annars hålla und.
På flickskolan är, var
de gamla grummonna.